

ע"פ 8492/11 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייט

ע"פ 8492/11

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט י' עמית

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה
מיום 3.10.11 בתפ"ח 21310-07-10 שניתן על-ידי
השופטים י' אלרון, מ' גלעד ומ' רניאל

תאריך הישיבה: י"ג בשבט התשע"ה (2.2.15)

בשם המערער: עו"ד אלעד רט

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן-ארויה

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. המערער הורשע (לאחר ניהול הוכחות) בכתב אישום שכלל עבירות אינוס ומעשה סדום בנסיבות מחמירות וניסיון למעשה סדום, וכן איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית. היתה זו פרשה מכוונת בה קבע המערער פגישה באינטרנט עם המתלוננת תוך מצג שווא לגבי זהותו ומיהותו, ולאחר שתיה משותפת חבל במתלוננת תוך הטחת ראשה ואיים עליה לשתף פעולה עם דרישותיו, ובהמשך אנס אותה וביצע מעשה סדום וגם ניסה מעשה סדום נוסף. באקראי הגיעה נידת משטרה, והמתלוננת השתחררה מאחזתו של המערער ורצה עירומה כלפי השוטרים.

עמוד 1

ב. בית המשפט קמא הרשיע - כאמור - בכל העבירות שבכתב האישום, לאחר שנדרש לסכנה שב"מפגשי אינטרנט", ונוכח החומרה השית 12 שנות מאסר, מהן 10 בפועל והיתרה על תנאי, וכן פיצוי בסך 20,000 ₪.

ג. הערעור מופנה רק כלפי רכיבי התקיפה והאיומים שבהכרעת הדין, וכן כלפי העונש שכנטען היה גבוה ממה שעולה מן הפסיקה.

ד. לגבי התקיפה והאיומים נטען, בתמצית, כי הם אינהרנטיים לעברת האינוס, בנסיבות המתוארות כאן, וזאת תוך הסתמכות על ספרו של פרופ' ש"ז פלר יסודות דיני עונשין ג' (תשנ"ב-1992), עמ' 287, לפיו יש שעבירת אינוס עשויה להיות יחידה אינטגרטיבית הכוללת גם תקיפה ואיום, שכן היא מורכבת מטבע ברייתה - בחינת "יחידת עבירה". אשר לעונש, נטען כי לא ניתן משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של המערער, והוגשה פסיקה בה הושתו בכגון דא 7-8 שנות מאסר.

ה. מטעם המדינה נטען, כי במקרה דנא יש לראות את התקיפה והאיומים בנפרד, מה שאין כן למשל - לגבי התקיפה - אילו היתה הפגיעה תוך כדי מעשה האינוס בגוף המתלוננת. נטען כי העונש הולם נוכח חומרת המעשה.

ו. אשר להרשעה בתקיפה ובאיומים: ככלל לדעתנו השאלה אם יש מקום לאישומים נוספים כגון דא בגדרי פרשת אינוס תלוית נסיבות, ובין היתר קרבת העבירות הללו לאינוס ועוצמתן. לא הרי איומים שנמשכו לאורך תקופה בטרם המעשה כהרי איום בשעת מעשה, ולא הרי תקיפה שהיא מעשה חבלה בגדר האינוס עצמו, כהרי תקיפה שקדמה לו. הפרקליטות כמובן משתדלת לכלול בכתבי האישום כל עבירה רלבנטית, ליתר ביטחון, אך הפרמטרים במובן התוצאה ייקבעו על-ידי בית המשפט לפי הנסיבות, בגדרי קיום מנחים כלליים ברוח האמור.

ז. בנסיבות ענייננו החלטנו כי התקיפה היתה בעוצמה דיה ובטרם המעשה, שגם אם כוונה להכנת האינוס, יש מקום לראותה בנפרד. בשונה, לגבי האיומים ניטע בנו ספק האם אין לראותם כחלק מ"דיבורי האונס", ועל כן אנו מזכים מחמת הספק מעבירה זו (נציין כי בית המשפט המחוזי לא פירט בקשר לכך, ואולי לא נטען בפניו האמור - ובינתיים חלו חילופי ייצוג). אשר לעונש, המדובר בעבירה מכוערת ומרושעת מאוד, ולמערער גם עבר פלילי, ועל כן במצב רגיל לא היינו מתערבים בענישה כלל. אנו עושים כן במידת מה בשל הזיכוי מחמת הספק מעבירת האיומים, אשר בגינו אנו מפחיתים ששה חודשי מאסר, כך שהעונש יעמוד על תשע וחצי שנים. שאר חלקי גזר הדין בעינם.

ניתן היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה